להעתיר לביטול גזירת הגיוס מהכלל והפרט

דרשת הגה"צ ר' שלמה זלמן ווייס שליט"א אב"ד ק"ק שערי טוביה - בתפלת רבים בציונו הקדוש של הגה"ק משימאני זי"ע - ביומא דהילולא השנה תשפ"ז

ברשות כל הקהל הקדוש הזה, בס"ד הגיענו למקום קדוש הזה לשפוך את לבנו, לא עת להאריך בדרשות במקום קדוש הזה, הציבור הגיעו לכאן "אויסצופאקן פעקלעך און אנלאדענען ישועות", ולהתפלל כ"א על הענינים שלו, אבל בקשו ממני להגיד כמה מילים בענין העומד על הפרק, והיא גזירת הגיוס באר"י, שזה צרת הכלל והפרט הנוגע לכל אחד ואחד, ואפילו אם לא כעת, יכול להיות בעתיד, ואם גם זה לא, הריהו בבחינת מתפלל בעד חבירו שהוא סגולה גדולה שהוא יענה תחילה.

אינני ראוי לזה ולכן רק אקרא לפני הציבור חלק קטן מדרשה שדרש אאמו"ר מרן הגאב"ד בעל השערי טוביה זצוק"ל בענין זה בשנת תשע"ב בעיר ביתר, ואהיה רק כחזן הקורא בפניכם דבריו הק'.

אקדים במה שכתוב בספרו הק' שערי טוביה: ראיתי בספר כתר שם טוב שאחד שאל את הבעש"ט הק' מהו כחו שברכותיו פועלים לעולם, אמר לו שהוא אוהב את הפחות שבישראל יותר ממה שהשואל אוהב את בנו, ואולי לכך ניתנה המצוה לברך את ישראל לאהרן הכהן שהוא אוהב את הבריות שע"י זו שייך ברכה.

ואפשר ביתר ביאור עפ"י מ"ש מו"ר הרב דסלר זצ"ל בענין תפילה על אחרים האיך פועלת, וביאר שע"י שהמתפלל עולה בדביקותו להשי"ת ע"י צרת חבירו נמצא שחבירו גרם לו עליה זו וזכות זה גופא כדאי הוא שיפדה מצרתו, והנה כ"ז שייך רק במשתתף בצרת חברו אז מתפלל עבורו בלבו ונתדבק בה' בתפלתו עבורו, וה"ה בברכה לכאורה.

ולהלן מדרשת אאמו"ר זצוק"ל באסיפה למען הצלה מגזירת הגיוס, דאיתא במג"א סי' תק"פ וז"ל: כתב התניא ביום השישי פרשת חקת נהגו יחידים להתענות, שבאותו היום נשרפו כ' קרונות מלאים ספרים בצרפת וכו' עכ"ל.

וז"ל, אנו עומדים כעת במצב של "זאת חוקת התורה – דא גזירת אורייתא" בגזירה קשה וחמורה יותר פי כמה וכמה מהגזירה של שריפת כ' קרונות מלאים בספרים, כי כששרפו הספרים, כתבו והדפיסו ספרים אחרים. ומי עשה זאת גויים צרפתיים,

גם אנו התאספנו כאן על "גזירת אורייתא", אבל לא על גזירת אורייתא של שריפת עשרים קרונות של ספרים, אלא גזירת אורייתא על הכלל ישראל! וגזירה על כל התורה כולה!

הממשלה גזרה שבחורי הישיבות ואברכי הכוללים ושאר כל בני התורה צריכים ללכת לצבא. אין הטעם שחסר להם חיילים, בענין זה הם יכולים להסתדר, עד היום היה להם מספיק חיילים, וגם לעתיד לא חסר להם חיילים. זוהי גזירת אורייתא! הם רוצים לעקור את התורה מישראל! זוממים הם על שארית פליטתינו שבמקום שישבו במבצרי התורה, רוצים הם להוציאם מהישיבות והכוללים ולקחת אותם לצבא ולהשמידם! הרי"ז גזירת שמד!

גם בדורות הקודמים היה כן שהגויים לקחו אנשים לצבא וכשרי ישראל התחמקו מידם עד כמה שהיה הדבר אפשרי, אבל שם לא היה הכוונה לנתק את עם ישראל מהאידישקייט ומהתוה"ק, אלא שהגויים היו זקוקים לאנשי צבא.

עוד ממשיך בשערי טוביה: והנה אם אין גדיים אין תיישים וכו', זהו המצב כהיום בארה"ק, הן כשמדברים על ענין גזירת הצבא, והן כשמדברים על שרוצים להכניס לימודי חול במוסדות התורה, הם רוצים שהילדים יהיו מלומדים, 'שטודירן', ויעזבו את דרך התורה, זהו עיקר המכוון שבדבה. דא גזירת אורייתא.

אף אם הם מאיימים בשלילת הטבותיהם, אבל "דער רבש"ע באנקראטירט נישט!" אם נתייצב בתוקף ובעוז יעזור הרבש"ע שנוכל להמשיך לקיים את בתי החינוך, וקול התורה ימשיך להדהד בעוז ובגבורה.

בדורות הראשונים של הציונים כשרצו להעביר את הכלל ישראל על דתם, היו גדולי ישראל בכל המדינות, חסידי'שע גדולים, ואשכנזי'שע גדולים, שעמדו על המשמר בעוז ובגבורה ולא נתנו להם להפיק זממם.

עם ישראל לא נכנעו מפני אומות העולם, ועם ישראל אסור להם להיכנע מפני פושעי ישראל. לא נכנענו בין אם היו אלו הקומוניסטים ברוסיה, בין אם היו אלו המשכילים בגרמניה, בין אם היו אלו הניאולוגים בהונגריה, בכל הדורות היו כל מיני ניסיונות לכלל ישראל, ובכל הדורות עמדנו במסי"נ, כעת הוא עת ניסיון נורא!

ונפסקו להלכה בשו"ע בדיני מסירות נפש, שאם יש גזירה להעביר על הדת צריכים למסור את הנפש! כל אחד ואחד בביתו, במוסדותיו, בקהילתו. וכשנלך בתקיפות להחזיק בעוז התוה"ק יעזרנו השי"ת שנפטר מהם. קיבלנו את התורה בהר סיני, ואנו אחראים למסור את התורה לדור הבא ולדורות העתידיים, ע"כ.

והנה באנו אל המקום הקדוש הזה לעורר רחמים גם על גזירת הגיוס, שכידוע הצדיק זה פעל רבות נגד גזירות הגיוס בימיו בימים ההם, ואנו מבקשים שימשיך השפעתו גם בזמן הזה.

הגם שהסיפורים ידועים להציבור וכבר נדפסו, מ"מ נהגו צדיקים לספר כדי להמשיך בזה הישועה בזמן הזה.

א. יהודי בשם ר' יעקב דייטש היה צריך לעמוד לפני הרופא של הצבא, ונסע לרבינו שקיבלו בסבר פנים יפות וברכו להצלחה ונתן לו קופסת סיגריות שהיה מונח על שולחנו. הוא הלך ועמד בתור ליכנס להרופא, באמצע יצא הרופא וחיפש משהו בעצבנות, שאלו ר' יעקב מה אתה מחפש, ענה לו הרופא 'האם יש לך סיגריה?', מיד נתן לו. אח"כ כשבא התור שלו ונכנס שאלו הרופא "האם אתה נתת לי סיגריה? היה לזה ריח מיוחד!", מיד נתן לו הבחור כל הקופסה, וכמובן שהרופא לקחו – ואתו עמו נתן לו השטר שחרור...

ב. פעם באו ג' בחורים לבקש ברכה לפטור מהצבא. נענה להם רבינו ובירכם, אבל התנה שיקבלו עליהם איזה מצוה להדרו בכל עוז. ולאחד מהם אמר "ואתה תקבל ע"ע להדר בכיבוד אב ואם", והלה נדהם כי היה צריך חיזוק בזה.

ואביא כמה שורות מתוך מכתבו של בעל ההילולא הק': "הצוג מלא באנשים ואנשי חיל הנקראים להיות מאנשי הצבא, והנה בעבור זה דופקים על פתחי כל יום ויום, ומה אומר ומה אדבר, אפילו אנשים שהם כבר בני מ' שנה לוקחין, ד' הטוב ישמור שארית ישראל. ואצל מרדכי גרינבערג ממש נס נעשה לו ששמר את פקודי ועל כן ניצל". עכ"ל.

וכך היה אצלו תמיד שהציל המוני יהודים בכחו הגדול, והיה אומר למבקשי ברכתו "כל המקבל עליו עול מלכות שמים, מעבירין ממנו עול מלכות דרך ארץ".

לכן כל הקהל הקדוש הנמצאים כאן מבקשין בזכות בעל ההילולא שגדולה צדיקים במיתתן יותר מבחייהן.

ואציין לשונו של אאמו"ר זצוק"ל שכשבאו לבקש ברכה על ענין הצבא, גם היה רגיל לענות בנוסח זה: "כל המקבל עליו עול מלכות שמים, מעבירין ממנו עול מלכות דרך ארץ".

והרחמן הוא יעשה לנו ניסים ונפלאות כמו שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.